

отъ една страна и надбалканскитѣ прабългари отъ друга — първитѣ като подкрѣпавани въ тилъ отъ послѣднитѣ за общъ устрѣмъ къмъ Цариградъ. Инѣкъ, мѣчно бихме си обѣснили, защо Юстинианъ II въ 688 г. се запжтва прѣзъ Тракия срѣщу „Склавиния“ и България, като подчинява и приселва въ Мала Азия сума славяни, а опустошава Македония).¹⁾

Въ продължение на 5—6 години българитѣ освѣнъ че подчиняватъ славянитѣ въ сѣвероизточна България, но оспорватъ границитѣ си отъ къмъ Дунава съ аваритѣ и дръзватъ да нахѣлтатъ въ Тракия подъ Балкана, което принуждава Ц-дъ да имъ плаща данѣкъ²⁾. Сливенско, вече подъ българскитѣ граници, е влизало все още въ византийскитѣ рѣцѣ и като такова, то е било едно отъ мѣстата между нападанитѣ отъ прабългаритѣ градове и полета на Тракия.

Наслѣдникътъ на Погоната († 685), Юстинианъ II, скжсва мира съ Българитѣ въ 688 г. и напада на Тракия, дѣто послѣднитѣ не прѣставали да нахлуватъ. Очевидно е, че тукъ главна роль сж играли пакъ проходите отъ Сливенъ до морето, планинскитѣ височини на които трѣба да се считатъ за южни граници на току що основаното българско царство. Маршрутътъ на Юстинианъ II билъ прѣзъ Тракия срѣщу „Склавиния“ и България (*ἐπεστράτευσεν κατὰ Σκλαβίνιας καὶ βουλγαρίας*). Отъ тукъ се види, че сѣверна България (частно Moesia Secunda) се е наричала България още съ първитѣ Аспарухови побѣди, и че южната частъ на П-ва, въ което число и Сливенско, е била заселена най-вече съ славяни. Българитѣ, види се, за да диверсиратъ операциитѣ на Юстиниана срѣщу Тракия и „Склавиния“, срѣщатъ го още при самитѣ Родопски проходи и избиватъ половината му армия.

Но какви сж били жителитѣ на Сливенско и въ югоизточна България прѣзъ първитѣ декади на българското

¹⁾ Че прабългаритѣ не само че не сж прѣдлагали съюзъ на славянитѣ въ сѣверна България, се види и отъ думитѣ на руския лѣтописецъ Несторъ, споредъ когото тѣ сж насилници надъ славянитѣ „... живущо на Данаи, придоша отъ Скуфъ, рекше отъ козаръ, рекоми и Болгаре, сѣдоша по Дунаеви, насилници Словѣномъ быша“.

²⁾ Pagi ad Bar. Muratori, Ann. Ital. t. IV. p. 168.